

Stk. 6. Der kan ydes hjælp til de særlige udgifter, der følger af en uddannelse eller en anden aktivitet, som er nødvendig eller hensigtsmæssig for at kunne tilrettelægge og iværksætte en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan, samt til dækning af udgifter, der følger af et handicap.

Stk. 7. Personer med nedsat erhvervsevne, jf. stk. 1, som under uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af deres leveomkostninger, kan få særskilt hjælp til de særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Stk. 8. Ved optræning eller oplæring på det almindelige arbejdsmarked kan hjælpen ydes som løn eller løntilskud, der fastsættes uanset stk. 2, 1. og 2. pkt. Herudover kan der ydes hjælp til nødvendige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter.

Stk. 9. Der kan ydes særskilt hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsredskaber, hvis det er af afgørende betydning for en person med nedsat erhvervsevne og hjælpen skønnes rimelig i forhold til den pågældendes økonomiske situation. Der kan endvidere ydes hjælp til kortvarige kurser, der er nødvendige for at opnå eller fastholde et bestemt arbejde.

Stk. 10. Under samme betingelser som i stk. 9, 1. pkt., kan der ydes hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed, herunder anskaffelse af et motorkøretøj, der indgår som sædvanligt led i den pågældende virksomhed.

Stk. 11. Hjælp efter stk. 9, 1. pkt., og stk. 10 kan ydes som lån, når det findes rimeligt under hensyn til den pågældendes fremtidige erhvervsmuligheder. Socialministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 44. Afgørelse om hjælp efter § 43, stk. 10, træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt., og

stk. 10, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 3. Den faste revalideringsydelse, der er nævnt i § 43, stk. 2, reguleres en gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Socialministeren bekendtgør størrelsen af det regulerede beløb.

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal påse, at modtagerne af den faste revalideringsydelse overholder den fastlagte erhvervsplan, og mindst hvert halve år indhente oplysning om revalideringens forløb.«

7. I § 138 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om udgiftsfordelingen, også når det drejer sig om foranstaltninger uden for afsnit VI og VII.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 1990, § 1, nr. 7, dog dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Stk. 1. Personer, der ved lovens ikrafttræden modtager hjælp efter bistanstlovens § 42, overgår til den faste revalideringsydelse, såfremt revalideringen er iværksat efter en forud lagt erhvervsplan. Den i § 1, nr. 6, fastsatte varighedsbegrænsning på 5 år løber i disse tilfælde fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 2. For personer, hvor overgang til den faste revalideringsydelse bevirker en nedgang i hjælpen, er grænsebeløbet for supplerende kontanthjælp efter bistanstlovens § 37 den hidtil udmålte hjælp efter § 42. Den i § 1, nr. 6, nævnte varighedsbegrænsning gælder også i disse tilfælde og løber også fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 3. Ydes hjælpen efter bistanstlovens § 42 på grundlag af en beslutning om revalidering, udmåles hjælpen efter de hidtidige regler, indtil en erhvervsplan kan iværksættes, dog længst indtil den 1. januar 1991.